

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 21 Μαρτίου 2018
(OR. en)

Διοργανικός φάκελος:
2018/0060 (COD)

7407/18
ADD 2

JAI 246
JUSTCIV 70
EF 86
EJUSTICE 19
ECOFIN 271
DRS 16
COMPET 177
EMPL 121
SOC 161
CODEC 429
IA 73

ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας:	Για τον Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντής
Ημερομηνία Παραλαβής:	14 Μαρτίου 2018
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	SWD(2018) 74 final
Θέμα:	ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ που συνοδεύει το έγγραφο Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά την ελάχιστη κάλυψη ζημιών για τα μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - SWD(2018) 74 final.

συνημμ.: SWD(2018) 74 final

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 14.3.2018
SWD(2018) 74 final

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΕΠΠΤΩΣΕΩΝ

που συνοδεύει το έγγραφο

**Πρόταση ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

**για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά την ελάχιστη
κάλυψη ζημιών για τα μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα**

{COM(2018) 134 final} - {SWD(2018) 73 final}

Δελτίο συνοπτικής παρουσίασης

Εκτίμηση επιπτώσεων που συνοδεύει το έγγραφο Πρόταση τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 όσον αφορά την ελάχιστη κάλυψη ζημιών για μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα

A. Ανάγκη ανάληψης δράσης

Γιατί; Ποιο είναι το πρόβλημα που εξετάζεται;

Συνεπεία της χρηματοπιστωτικής κρίσης, το ρυθμιστικό πλαίσιο για τις τράπεζες έχει αλλάξει σημαντικά. Οι μεταρρυθμίσεις που συμφωνήθηκαν από την G-20 και την Επιτροπή της Βασιλείας έχουν ήδη τεθεί σε εφαρμογή σε παγκόσμιο επίπεδο, με στόχο αφενός τον περιορισμό του κινδύνου στον τραπεζικό τομέα και αφετέρου ένα σταθερότερο και ανθεκτικότερο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Ωστόσο, ορισμένοι κίνδυνοι έχουν αντιμετωπιστεί μόνο σε τοπικό επίπεδο. Συγκεκριμένα, μείζονες περιοχές δικαιοδοσίας (όπως, ενδεικτικά, οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Ιαπωνία) έχουν λάβει σειρά μέτρων για τη μείωση του επιπέδου των μη εξυπηρετούμενων δανείων (ΜΕΔ) και την εξυγίανση των ισολογισμών των τραπεζών, μεταξύ άλλων με την εισαγωγή ή την εντατικοποίηση υποχρεωτικών καθεστώτων σχηματισμού προβλέψεων/διαγραφής για ΜΕΔ.

ΜΕΔ και άλλα μη εξυπηρετούμενα ανοίγματα (ΜΕΑ)¹ έχουν επίσης συσσωρευτεί σε κάποια τμήματα του τραπεζικού τομέα της ΕΕ την επαύριον της χρηματοπιστωτικής κρίσης και της επακόλουθης ύφεσης. Τα εν λόγω αυξημένα επίπεδα ΜΕΔ επηρεάζουν τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα καθώς επιδρούν αρνητικά στην κερδοφορία και στη βιωσιμότητα των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων που επηρεάζονται και, μέσω της συρρίκνωσης των τραπεζικών χορηγήσεων, έχουν αντίκτυπο στην οικονομική ανάπτυξη. Για την περαιτέρω αντιμετώπιση των προκλήσεων που θέτουν τα υψηλά επίπεδα ΜΕΔ στην ΕΕ, το «Σχέδιο δράσης για την αντιμετώπιση των μη εξυπηρετούμενων δανείων στην Ευρώπη» του Συμβουλίου Ecofin καλεί διάφορα ιδρύματα και οργανισμούς να λάβουν κατάλληλα μέτρα.

Ειδικότερα, με γνώμονα τον περιορισμό του κινδύνου ανάκυψης προβλημάτων με νέα ΜΕΔ στο μέλλον, ένας από τους καίριους τομείς πολιτικής συνίσταται στην έγκαιρη αναγνώριση και την επαρκή κάλυψη των ΜΕΔ, ώστε να αποτρέπεται η ρύθμιση ζημιών και να ενισχύεται η εξυγίανση των ΜΕΔ. Ο σχηματισμός ανεπαρκών προβλέψεων και η ρύθμιση ζημιών αποτελούν μείζονα εμπόδια στην αναδιάρθρωση των χρεών ή στην εκποίηση περιουσιακών στοιχείων, καθώς οι τράπεζες είναι δυνατόν να αναβάλλουν την αναδιάρθρωση ή την απομόχλευση, προκειμένου να αποφύγουν την αναγνώριση ζημιών (η αποκαλούμενη «προσέγγιση αναμονής»). Έχει διαπιστωθεί ότι οι καθυστερήσεις στην αναγνώριση των ζημιών συντελούν στη συρρίκνωση των δανειακών χορηγήσεων, καθώς οι καθυστερήσεις ασκούν ακόμη μεγαλύτερη πίεση στις τράπεζες ώστε να αυξήσουν τις προβλέψεις σε περιόδους ακραίων καταστάσεων (κατά τις οποίες σημειώνονται ζημίες και οι ρυθμιστικές κεφαλαιακές απαιτήσεις γίνονται περισσότερο δεσμευτικές). Ο εν λόγω φιλοκυκλικός σχηματισμός προβλέψεων συνεπάγεται φιλοκυκλική τραπεζική δανειοδότηση και μεγαλύτερες διακυμάνσεις στον οικονομικό κύκλο (πιστωτικοί κύκλοι ακραίων διακυμάνσεων - «boom-bust»).

Η αντιμετώπιση μεγάλου όγκου ΜΕΔ και ενδεχόμενης συσσώρευσής τους στο μέλλον καλύπτει μεγάλο μέρος των προσπαθειών που καταβάλλει η Ένωση προκειμένου να περιορίσει περαιτέρω τους κινδύνους στο τραπεζικό σύστημα και να επιτρέψει στις τράπεζες να επικεντρωθούν στον δανεισμό σε επιχειρήσεις και πολίτες. Οι συνεχιζόμενες συζητήσεις στο Συμβούλιο επιβεβαιώνουν ότι η επίτευξη περαιτέρω προόδου στην αντιμετώπιση των ΜΕΔ είναι ουσιαστικής σημασίας για την ολοκλήρωση της Τραπεζικής Ένωσης η οποία αποτελεί κορυφαία προτεραιότητα στο Θεματολόγιο των Ηγετών.

Τι αναμένεται να επιτευχθεί με την παρούσα πρωτοβουλία;

Οι γενικοί στόχοι της παρούσας πρωτοβουλίας, η οποία εντάσσεται σε μια ευρύτερη δέσμη μέτρων για την αντιμετώπιση του ζητήματος των ΜΕΔ στην ΕΕ, είναι διττοί και αλληλοενισχυόμενοι: ο πρώτος γενικός στόχος συνίσταται στον περιορισμό των κινδύνων που συνεπάγονται τα υψηλά επίπεδα ΜΕΑ για τη

¹ Στα ΜΕΑ περιλαμβάνονται μη εξυπηρετούμενα δάνεια (ΜΕΔ), μη εξυπηρετούμενοι χρεωστικοί τίτλοι και μη εξυπηρετούμενα στοιχεία εκτός ισολογισμού. Τα ΜΕΔ, καθιερωμένος και κοινώς χρησιμοποιούμενος όρος στη συζήτηση της σχετικής πολιτικής, καλύπτουν το μεγαλύτερο μερίδιο των ΜΕΑ. Για τον λόγο αυτό, οι όροι ΜΕΑ και ΜΕΔ χρησιμοποιούνται εναλλακτικά στο παρόν έγγραφο.

χρηματοπιστωτική σταθερότητα με την αποφυγή της συσσώρευσης ή της υπερβολικής αύξησης ανεπαρκώς καλυπτόμενων ΜΕΑ στο τραπεζικό σύστημα της ΕΕ· ο δεύτερος στόχος της παρούσας πρωτοβουλίας αποσκοπεί στο να διασφαλίζεται ότι οι τράπεζες της ΕΕ διαθέτουν επαρκή ικανότητα κάλυψης ζημιών για ΜΕΑ, ούτως ώστε να προστατεύουν την κερδοφορία τους, το κεφάλαιο και το χρηματοδοτικό κόστος σε περιόδους ακραίων καταστάσεων. Κάτι τέτοιο έχει ιδιαίτερη σημασία στην ΕΕ, όπου ο τομέας της χρηματοοικονομικής διαμεσολάβησης κυριαρχείται σε μεγάλο βαθμό από τραπεζικά ιδρύματα. Σε συνδυασμό με βαθύτερες και ισχυρότερες κεφαλαιαγορές χάρη στην πρωτοβουλία της Ένωσης Κεφαλαιαγορών, με τον τρόπο αυτό θα πρέπει να διασφαλίζεται η διαθεσιμότητα σταθερής και λιγότερο φιλοκυκλικής χρηματοδότησης σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις της ΕΕ, ώστε να παρέχεται στήριξη στις επενδύσεις, την ανάπτυξη και την απασχόληση.

Από λειτουργικής άποψης, τούτο επιδιώκεται μέσα από τον περιορισμό της δυνατότητας και των κινήτρων των τραπεζών να εφαρμόζουν στρατηγικές «αναμονής» και «παράτασης και προσποίησης», με τις οποίες οι τράπεζες καθυστερούν την αναγνώριση των προβλέψεων για ΜΕΑ. Για τον σκοπό αυτό, η πρωτοβουλία εισάγει έναν εκ του νόμου προβλεπόμενο προληπτικό μηχανισμό ασφαλείας, ο οποίος συνίσταται i) στην απαίτηση οι τράπεζες να καλύπτουν, έως κάποια κοινά ελάχιστα επίπεδα, τις πραγματοποιηθείσες και τις αναμενόμενες ζημιές για τα νεοδημιουργηθέντα δάνεια όταν τα εν λόγω δάνεια καταστούν μη εξυπηρετούμενα («απαίτηση ελάχιστης κάλυψης»), και ii), σε περίπτωση που η απαίτηση ελάχιστης κάλυψης δεν ικανοποιείται, σε αφαίρεση της διαφοράς ανάμεσα στο επίπεδο της πραγματικής κάλυψης και της ελάχιστης κάλυψης από στοιχεία κεφαλαίου κοινών μετοχών της κατηγορίας 1 (CET1). Η απαίτηση ελάχιστης κάλυψης θα εφαρμόζεται πλήρως μόνο μετά από ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, το οποίο διαφέρει ανάλογα με το κατά πόσο το δάνειο είναι εξασφαλισμένο (με εξασφάλιση ή εγγύηση) ή όχι.

Ποια είναι η προστιθέμενη αξία της δράσης σε επίπεδο ΕΕ;

Το τρέχον πλαίσιο προληπτικής εποπτείας της ΕΕ δεν προβλέπει κάποια κοινή ελάχιστη αντιμετώπιση όσον αφορά πραγματοποιηθείσες/αναμενόμενες ζημιές για ΜΕΑ. Οι εποπτικές αρχές που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία ιδρυμάτων στην ΕΕ έχουν την εξουσία να επηρεάζουν την πολιτική σχηματισμού προβλέψεων των τραπεζών και να απαιτούν ειδικές προσαρμογές στους υπολογισμούς ιδίων κεφαλαίων κατά περίπτωση (ο αποκαλούμενος «πυλώνας 2» του πλαισίου), δεν μπορεί όμως να επιβληθεί μια εναρμονισμένη (ελάχιστη) αντιμετώπιση εφαρμοστέα σε όλα τα κράτη μέλη και τις τράπεζες.

Λόγω της απουσίας κοινών κανόνων προληπτικής εποπτείας όσον αφορά τον σχηματισμό προβλέψεων για ΜΕΑ, η κάλυψη των πραγματικών ζημιών για ΜΕΑ μπορεί να ποικίλλει σημαντικά μεταξύ τραπεζών σε διαφορετικές περιοχές δικαιοδοσίας, ακόμη και αν αυτές αναλαμβάνουν τον ίδιο υποκείμενο κίνδυνο. Αυτό μπορεί να περιορίσει τη συγκρισιμότητα των δεικτών κεφαλαίου μεταξύ των χωρών και να υπονομεύσει την αξιοπιστία τους. Οι τράπεζες που έχουν ίδιο προφίλ κινδύνου και ίδιο νόμισμα (εκείνες που ανήκουν στη ζώνη του ευρώ) θα αντιμετωπίζουν διαφορετικούς χρηματοδοτικούς όρους ανάλογα με το πού είναι εγκατεστημένες. Επιπλέον, από την πλευρά των δανειστών, δύο εταιρείες με πανομοιότυπο προφίλ κινδύνου και ίδιο νόμισμα θα αντιμετωπίζουν διαφορετικούς χρηματοδοτικούς όρους ανάλογα με τον τόπο εγκατάστασης. Αυτό προκαλεί επιπρόσθετο χρηματοπιστωτικό κατακερματισμό ο οποίος παρακωλύει ένα από τα σημαντικότερα οφέλη της χρηματοοικονομικής και νομισματικής ένωσης, δηλαδή τη διαφοροποίηση και τον επιμερισμό των κινδύνων σε διασυννοριακό επίπεδο.

Η νομοθετική δράση σε επίπεδο ΕΕ θα μπορούσε να ανακόψει αυτόματα τη συσσώρευση μελλοντικών ΜΕΑ που δεν διαθέτουν επαρκή κάλυψη ζημιών και, συνεπώς, θα ενίσχυε την οικονομική ευρωστία των τραπεζών και την ικανότητά τους να δανείζουν. Θα συνεισέφερε στην καλή λειτουργία ενός μηχανισμού μετάδοσης της νομισματικής πολιτικής και σε μια περισσότερο βιώσιμη διαδικασία χρηματοπιστωτικής ενοποίησης στην ΕΕ. Κάτι τέτοιο θα συνεισέφερε επίσης στην ολοκλήρωση της τραπεζικής ένωσης, καθώς θα έθετε ίσους όρους για όλες τις τράπεζες, θα μείωνε τις περιττές διαφορές στις πρακτικές των τραπεζών, θα ενίσχυε τη συγκρισιμότητα, θα διευκόλυνε την πειθαρχία στην αγορά και θα τόνωνε την εμπιστοσύνη στην αγορά. Η δράση σε ολόκληρη την ΕΕ θα περιόριζε επίσης τυχόν δευτερογενείς επιπτώσεις εντός της Ένωσης. Η υψηλή διασύνδεση στο πλαίσιο του χρηματοπιστωτικού συστήματος της ΕΕ (ιδίως δε στο πλαίσιο της ζώνης του ευρώ) εγκυμονεί σημαντική πιθανότητα εμφάνισης δευτερογενών επιπτώσεων, οι οποίες ενέχουν

κινδύνους σταθερότητας που αντιμετωπίζονται καλύτερα σε επίπεδο ΕΕ.

Β. Λύσεις

Ποιες νομοθετικές και μη νομοθετικές επιλογές πολιτικής έχουν εξεταστεί; Υπάρχει προτιμώμενη επιλογή ή όχι; Γιατί;

Στο πλαίσιο της εκτίμησης επιπτώσεων εξετάστηκαν οι ακόλουθες επιλογές πολιτικής (πέραν του βασικού σεναρίου, δηλ. της μη ανάληψης δράσης σε επίπεδο ΕΕ):

- Επιλογή 1 – απαιτήσεις πλήρους κάλυψης μη εξασφαλισμένων και εξασφαλισμένων ΜΕΔ στο τέλος καθορισμένων χρονικών περιόδων, χωρίς απαίτηση κάλυψης εκ των προτέρων·
- Επιλογή 2 – σταδιακή (γραμμική ή προοδευτική) αύξηση των απαιτήσεων κάλυψης, μετά την ταξινόμηση ως μη εξυπηρετούμενων, έως και την πλήρη κάλυψη μη εξασφαλισμένων και εξασφαλισμένων ΜΕΔ στο τέλος καθορισμένων χρονικών περιόδων·
- Επιλογή 3 – για εξασφαλισμένα ΜΕΔ, εφαρμογή περικοπών ανάλογα με τον τύπο της εξασφάλισης (για τα μη εξασφαλισμένα ΜΕΔ θα πρέπει να εφαρμόζονται οι επιλογές 1 και 2).

Κατόπιν αξιολόγησης και εξέτασης των επιπτώσεων, η επιλογή 2 (εφαρμογή μιας σταδιακής μετάβασης στην πλήρη κάλυψη) κρίθηκε προτιμητέα καθώς επιτυγχάνει τους στόχους πολιτικής και παράλληλα μεγιστοποιεί τη σχέση κόστους/οφέλους. Επιτυγχάνει τη σωστή ισορροπία ανάμεσα στη χορήγηση επαρκούς χρόνου για την πιθανή ανάκτηση απαιτήσεων και στην αποφυγή απότομων φαινομένων «κατακρήμνισης» (cliff-effects) μετά το πέρας της εν λόγω χρονικής περιόδου.

Ποιος υποστηρίζει την κάθε επιλογή;

Κατά της επιλογής 1 τάχθηκαν οι περισσότεροι ενδιαφερόμενοι, καθώς η εν λόγω επιλογή απαιτεί την πλήρη κάλυψη των ΜΕΔ μόνο στο τέλος των καθορισμένων χρονικών περιόδων, γεγονός που θα μπορούσε να οδηγήσει σε μεγάλου μεγέθους φαινόμενα «κατακρήμνισης» για τράπεζες οι οποίες θα υπόκεινται σε αφαίρεση από τα ίδια κεφάλαιά τους.

Υπέρ της επιλογής 2 (σταδιακή προσέγγιση) τάχθηκαν ορισμένες τράπεζες και οι περισσότεροι δημόσιοι φορείς. Οι τράπεζες επέδειξαν προτίμηση σε μια σταδιακή αντί μιας γραμμικής μετάβασης, καθώς η τελευταία θα ήταν υπερβολικά συντηρητική κατά τα πρώτα έτη, διάστημα κατά το οποίο οι πιθανότητες ανάκτησης του δανείου ή της εξασφάλισης είναι υψηλότερες από ό,τι στο τέλος της χρονικής περιόδου.

Η επιλογή 3 (προσέγγιση βασισμένη σε περικοπές) επικρίθηκε από όλους σχεδόν τους ιδιωτικούς και δημόσιους φορείς ως ιδιαίτερα πολύπλοκη. Η πλειοψηφία των ενδιαφερομένων δεν θεωρεί ότι υπάρχει προστιθέμενη αξία, καθώς η πολυπλοκότητα και το επιπρόσθετο κόστος υλοποίησης θα υπερτερούσε του μικρού οφέλους που θα είχαν οι τράπεζες από την άποψη της υψηλότερης ευαισθησίας ως προς τους κινδύνους.

Γ. Επιπτώσεις της προτιμώμενης επιλογής

Ποια είναι τα οφέλη της προτιμώμενης επιλογής (αν υπάρχει, ειδάλλως των κυριότερων επιλογών);

Η Επιλογή 2 (σταδιακή προσέγγιση) θα απαιτούσε από τις τράπεζες να ξεκινήσουν την κάλυψη των ΜΕΔ σε πρώιμο στάδιο, με αποτέλεσμα να περιορίζονται σοβαρά τόσο η δυνατότητα όσο και τα κίνητρά τους να εφαρμόζουν στρατηγικές της «αναμονής» και «παράτασης και προσποίησης». Ο στόχος αυτός θα μπορούσε να επιτευχθεί γρήγορα, καθώς η απαίτηση κάλυψης, ως εκ της σχεδίασής της, τίθεται σε εφαρμογή αμέσως μόλις το άνοιγμα καταστεί μη εξυπηρετούμενο. Οι τράπεζες δεν θα είχαν το περιθώριο να περιμένουν μέχρι το πέρας της χρονικής περιόδου για να αυξήσουν τις προβλέψεις τους. Ωστόσο, το βασικό όφελος της παρούσας επιλογής συνίσταται στην αποφυγή ιδιαίτερα απότομων και δυνητικά επιβλαβών επιπτώσεων στο τέλος της καθορισμένης χρονικής περιόδου.

Επιπλέον, η Επιλογή 2 θα ήταν συνεπής και συνεκτική με άλλες πολιτικές της ΕΕ. Οι εποπτικές αρχές θα επέβαλαν ή θα διατηρούσαν τα εξειδικευμένα μέτρα του πυλώνα 2 σε λιγότερες περιπτώσεις κατά τα πρώτα έτη σε σύγκριση με την Επιλογή 1. Κάτι τέτοιο θα συνέβαλε στη διασφάλιση της επαρκούς χρήσης πόρων και

στη στήριξη της εναρμόνισης ως προς την αντιμετώπιση των ΜΕΑ σε ολόκληρη την ΕΕ. Με την επιλογή της σταδιακής μετάβασης, ο σχεδιασμός του συστήματος προστασίας θα ευθυγραμμιζόταν με μια άλλη προβλεπόμενη πρωτοβουλία της Επιτροπής, η οποία είναι η επιτάχυνση της εξωδικαστικής αναγκαστικής εκτέλεσης εξασφαλίσεων. Θα απαιτούνταν χαμηλότερα επίπεδα κάλυψης κατά τα πρώτα έτη, διάστημα κατά το οποίο η εξασφάλιση είναι πιθανότερο να ρευστοποιηθεί.
Ποιο είναι το κόστος της προτιμώμενης επιλογής (αν υπάρχει, ειδάλλως των κυριότερων επιλογών); Η Επιλογή 2 θα συνεπαγόταν υψηλότερο κόστος από την άποψη των κεφαλαιακών απαιτήσεων και του κόστους υλοποίησης σε σύγκριση με το βασικό σενάριο για τις τράπεζες, που επί του παρόντος δεν υπόκεινται σε κανένα μέτρο του πυλώνα 2, με την αύξηση των προβλέψεων για ΜΕΔ. Επιπρόσθετο κόστος θα υπήρχε επίσης για τις τράπεζες που υπόκεινται σε μέτρα του πυλώνα 2, σε περίπτωση που τα εν λόγω μέτρα δεν επαρκούν για την πλήρη αντιμετώπιση της ανεπαρκούς πρόβλεψης για ΜΕΔ. Βραχυπρόθεσμα, η Επιλογή 2 θα μπορούσε να αποδειχτεί πιο δαπανηρή σε σχέση με τις Επιλογές 1 και 3, καθώς η δυνητική αφαίρεση θα εφαρμοζόταν ήδη από το πρώτο έτος μετά την ταξινόμηση ως ΜΕΔ, και θα ενείχε λιγότερη ευαισθησία ως προς τους κινδύνους σε σχέση με την Επιλογή 3. Εντούτοις, η επιλογή μιας σταδιακής μετάβασης θα συνέβαλε στην άμβλυνση της συγκεκριμένης ανησυχίας, καθώς το ποσό που θα έπρεπε να καλυφθεί κατά τα πρώτα έτη θα ήταν μικρότερο, με αποτέλεσμα οι τράπεζες να έχουν χρόνο να ανακτήσουν το δάνειο ή να ρευστοποιήσουν την εξασφάλιση στην αρχή.
Πώς θα επηρεαστούν οι επιχειρήσεις, οι ΜΜΕ και οι πολύ μικρές επιχειρήσεις; Η εφαρμογή απαιτήσεων ελάχιστης κάλυψης θα περιόριζε τα κίνητρα και τη δυνατότητα των τραπεζών να εφαρμόζουν πρακτικές «αναμονής». Η συγκεκριμένη επιλογή, που ενισχύει τους ισολογισμούς των τραπεζών με πιο έγκαιρη και αποτελεσματική διαχείριση των ΜΕΑ, θα ευνοούσε τη σταθερότερη προσφορά πιστώσεων, τόσο όσον αφορά την ποσότητα όσο και την τιμή. Ο θετικός αντίκτυπος θα ωφελούσε ιδίως τις ΜΜΕ, που εξαρτώνται περισσότερο από τον τραπεζικό δανεισμό σε σχέση με τις μεγάλες επιχειρήσεις οι οποίες μπορούν να έχουν ευκολότερη πρόσβαση στις χρηματοπιστωτικές αγορές.
Θα υπάρξουν σημαντικές επιπτώσεις στους εθνικούς προϋπολογισμούς και στις εθνικές διοικητικές αρχές; Δεν αναμένονται σημαντικές επιπτώσεις στους εθνικούς προϋπολογισμούς και στις εθνικές διοικήσεις. Η εισαγωγή ενός μέτρου του πυλώνα 1 θα πρέπει να περιορίζει την ανάγκη για μέτρα του πυλώνα 2 (τα οποία εκτιμώνται κατά περίπτωση). Το γεγονός αυτό θα επέτρεπε την πιο στοχευμένη χρήση ανθρωπίνων και οικονομικών πόρων, με αποτέλεσμα να ενισχύεται η αποτελεσματικότητά τους.
Θα υπάρξουν άλλες σημαντικές επιπτώσεις; Βραχυπρόθεσμα, τα ίδια κεφάλαια των τραπεζών που δεν ικανοποιούν το εφαρμοστέο επίπεδο ελάχιστης κάλυψης (και, συνεπώς, θα υπόκεινταν στη σταδιακή αφαίρεση) θα μειώνονταν σε σχέση με το βασικό σενάριο. Ωστόσο, οι τράπεζες θα αξιολογούνταν ανά πάσα στιγμή έναντι κοινών κριτηρίων, πρακτική που ενισχύει τη συγκρισιμότητα μεταξύ τραπεζών και προάγει ισότιμους όρους ανταγωνισμού σε ολόκληρη την ενιαία αγορά. Λόγω των προοδευτικά αυξανόμενων απαιτήσεων κάλυψης, θα αποφεύγονταν πιθανά φαινόμενα «κατακρήμνισης» ως αποτέλεσμα των καθυστερούμενων ζημιών με δυνητικά σοβαρές επιπτώσεις στο κεφάλαιο των τραπεζών. Πράγματι, ο προληπτικός μηχανισμός ασφαλείας δεν θα αύξανε τις κεφαλαιακές απαιτήσεις για ΜΕΑ, παρά μόνον κατόπιν της κατανομής των κεφαλαιακών αναγκών για την κάλυψη ζημιών από ΜΕΑ συν το χρόνο (χωρίς να αυξάνει το συνολικό μέγεθός τους). Μακροπρόθεσμα, οι επιπτώσεις στις τράπεζες θα ήταν ευεργετικές διότι, αποτρέποντας τη συσσώρευση ανεπαρκών προβλέψεων για ΜΕΑ σε μη βιώσιμα επίπεδα, ο προληπτικός μηχανισμός ασφαλείας θα συνέβαλλε στην ενίσχυση της ανθεκτικότητά τους σε περιόδους ακραίων καταστάσεων και οικονομικής κρίσης, με αποτέλεσμα τη μείωση της χρηματοδότησης και του διοικητικού κόστους και την προστασία της κερδοφορίας τους. Πράγματι, το σύστημα προστασίας προληπτικής εποπτείας δεν θα αύξανε τις κεφαλαιακές απαιτήσεις για ΜΕΑ, παρά μόνον κατόπιν της κατανομής των κεφαλαιακών αναγκών για την κάλυψη ζημιών από ΜΕΑ με πιο ομοιόμορφο τρόπο στη

διάρκεια του χρόνου (χωρίς να αυξάνει το συνολικό μέγεθός τους).
Δ. Συνέχεια
Πότε θα επανεξεταστεί η πολιτική;
Η Επιτροπή θα διενεργήσει αξιολόγηση 6 έως 8 έτη (ανάλογα με την τελική βαθμονόμηση της περιόδου μετά την οποία θα απαιτούνταν η πλήρης κάλυψη των ΜΕΔ) μετά την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας πρωτοβουλίας. Στόχος της αξιολόγησης θα είναι να εκτιμηθεί, μεταξύ άλλων, πόσο αποτελεσματικό και αποδοτικό υπήρξε το μέτρο από την άποψη της επίτευξης των στόχων που περιγράφονται στην παρούσα εκτίμηση επιπτώσεων και να κριθεί αν απαιτούνται νέα μέτρα ή τροποποιήσεις.